

Божие то СЛОВО

ГОДИНА XXXVI, БРОЙ 01 (304) • 2026 година

ISSN 08615519

цена 0,82 €

Често културата, в която живеем и посланията, които се проповядват от много амбони (включително и онлайн) ни кара да мислим, че Божието благословение се отъждествява с лесен и безпроблемен живот. Ако дойдат някакви изпитания и проблеми, Бог се задължава, след една наша дързостна молитва и изповед с вяра на цитат от Неговото Слово, да премахне дразнителите и страданията и живота около нас да се върне пълна хармония.

И това е доста повърхностно и подвеждащо богословие.

Нека погледнем един често цитиран и използван стих, чието неправилно разбиране води много хора към погрешни изводи: *“Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисля за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.”* (Еремия 29:11)

Ето някои ключови думи и нюанси:

1. מַחֲשָׁבוֹת (maḥšavot) – „мисли, намерения, планове“

В света, НО НЕ ОТ СВЕТА

● Не е просто мисловен процес, а обмислено намерение.

2. שָׁלוֹם (шалом)

● Много повече от „мир“. Включва: цялостност, благополучие, подреден

живот, безопасност, хармония. Затова в смислов превод често става „благополучие“ или „добро“.

3. הַעֵר (pa'a)

● Не означава непременно

морално зло. Често значи **бедствие, нещастие, пагубен изход**. Контрастът е „шалом ↔ ра'а“, не „добро ↔ грях“.

4. אַהָרִית (aḥarít) – „край, изход, бъдещ резултат“

• Буквално: последното, което идва. Подчертава **как завършва историята**, не просто „утре“.

5. תִּקְוָה (tikvá) – „надежда“

• Буквалното значение е „въже, нишка“ → нещо, за което се държиш. Не е абстрактен оптимизъм, а **реална опора**.

Като хвърлен спасителен пояс, който се държи на това въже, което е надежда, основана на Божият непроменим характер.

Бог има **обмислени намерения за цялостно благополучие**, а не за разрушителен край, и че тези намерения водят към **смислен завършек и реална надежда**.

Живеем във време, когато много вярващи се чувстват като чужденци: в културата, в ценностите, понякога дори в собственото си общество. Често се молим: „Господи, изведи ни от това...“ Изведи ме от тази работа, изведи ме от този блок и даже от града. Или ако може – изведи ме от тази страна.

Но Исус се моли: „Не се моля да ги вземеш от света, а да ги опазиш от лукавия.“ Противникът на душата ни не е по-малко крадец, лъжец и човекоубиец в Западна Европа, отколкото в България. Дяволът не е по-добър в Америка и по-зъл в Китай. Бог от Своя страна – също. Той не е ограничен в Индия, защото са будисти (хиндуисти) или по-беден в Африка, защото има глад и немотия.

Ако дойде ров с лъвовете, Бог приготвя ангел да им затули устата, ако дойде огнена пещ, Той е приготвил Четвъртия сред пламъците, чийто изглед е като Сина Човешки. Бог е Бог във Вавилон, точно, колкото е в Йерусалим, Той е реален в църквата и в офиса ти!

Божият народ е призван да живее вярно в чужда реалност.

Бог ни е поставил там, където сме.

„*Както Ти изпрати Мене в света, така и Аз ги изпратих в света.*“
(Ев. Йоан 17:18)

П-р Владимир и Борислава Владимирови

Учениците не бяха оставени случайно „в света“. Те бяха **изпратени**. Това не е наказание от Господа. Той не остави учениците, защото не искаше да е повече с тях. Даже напротив: „Отче, желая където съм Аз, да бъдат с Мене и тези, които си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създанието на света.“ (Ев. Йоан 17:24)

Това е крайната ни дестинация, но дотогава Бог не е изненадан от мястото, на което се намираме. Дори да изглежда като изоставяне или наказание, то е сцена на Божие действие. Ти не си на работното си място, в семейството си, в обществото си по случайност.

Евреите бяха призвани към активен живот в изгнание (Еремия 29:5-7:) стройте къщи, садете градини, умножавайте се, търсете шалом (мир) на града)

Не казва: „Скрийте се“, „Изолирайте се“, „Чакайте да мине“. Той казва: Живейте пълноценно, но вярно.

В Новия завет: „Те не са от света, както и Аз не съм от света.“ (Ев. Йоан 17:16) Християнството не е бягство от света, от една страна, нито е сливане със света – от друга. То е присъствие със запазена идентичност.

Интересен пасаж от **Проповедта на планината** дава яснота върху този феномен: „*Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората. Вие сте виделината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие. И когато запалят светило, не го слагат под шиника, но на светилника, и то свети на всички, които са въкъщи. Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.*“

(Ев. Матей 5:13-16)

Господ Исус използва три добре познати неща, за сравнение с вярващия и Църквата: Сол; Светлина (виделина); Град.

1. СОЛ

Характеристики: 1. Придава вкус. 2. Предпазва от развала. 3. Ценна и необходима.

Как действа: в сланищата ли? Не! Разбъркана с храната – при допир. Така Бог разбърква живота ни в обществото, за да може да осоли нечий друг живот.

Още как действа: гръмка или тихо? Тихо, но сигурно! Променя химичния състав на всичко, с което се смеси.

Как може да обезсолее? Когато примесите са повече и солта по-малко. В древно време солта не е била рафинирана и е била поставяна в пакетчета, за да може да се извлече солта, но не и песъчинките и примесите от добива ѝ.

Така ние не сме перфектни, но Бог чрез нашия живот осоявява света. Но ако примесите станат твърде много, а солта намалее критично, животът ни няма да носи промяна. **Солта представлява нашия изграден Христоподобен характер.** Той действа при съприкосновение и месване.

2. СВЕТЛИНА (виделина) – видимия спектър на електромагнитните вълни

Характеристики: 1. Разпръсква тъмнината, 2. Показва пътя, 3. Носи сигурност

Без светлина няма значение дали си зрящ или спял.

Как действа: гръмко! Директно конфронтира тъмнината и тя отстъпва. Не се смесва с тъмнината, но я прогонва. Колкото по ярка е светлината, толкова по-голяма територия осветява. Тя не е повече или по-малко светлина, но може да е по-интензивна или по-слаба. Подобно на обезсолялата сол, може да стане ненужна, ако се постави под плътен похлупак. Ако солта е Христоподобния ни характер, то **светлината са думите и делата ни.**

Те имат силата да показват пътя на хората към Бога или обратно. Ако никога не отворим устата си и

делата и думите ни са точно като света – те остават под похлупака на нашия срам, страх, апатия или греха, който сме допуснали и който ни кара да мълчим, за да „не бием на очи“, за да не се похули Божието име заради нас.

3. ГРАД

Характеристики: 1. **Прибежище** и сигурност (големите градове в старо време са били оградени и укрепени, с цел да се съхрани живота и имуществото на обитателите му). 2. **Общност** (място на съжителство, общение, взаимопомощ и благодарение за всички). 3. **Структура** (ясно разграничени функции и йерархия, с инфраструктура и правила, които да се в полза на жителите на града).

вол: солта), думите и делата ни (символ: светлината) и църковната общност (символ града). Нито едно от трите не функционира пълноценно без другите две.

Христоподобният ни характер (сол) не може да донесе покаяние и промяна, ако не включим Благата вест, делата, които съответстват на вярата ни (светлина) и не предложим църква и общество на вярващи, свързани в любов, с една вяра и една надежда в един Бог (град).

От друга страна думите и делата, ако не са подплатени с променен характер и здравословно общество не могат да дадат траен плод.

Ходенето на църква, отделено от промяна на характера и думи и дела, съответстващи на покаянието

Градът е символ на обществото и на Църквата

В града, за разлика от пещерата, хората живеят заедно, а не изолирани. Градът е символ на общество, а не на отшелничество.

Това, вярвам, е символ на **Църквата**. Градът е призван да бъде поставен на хълм (на високо).

Църквата трябва да е активна, видима и достъпна. Не някакво затворено общество, скрито, далеч от погледа на хората, което нито иска, нито може да се смесва или влияе на света около себе си.

Обратното на хълма е низината – символ на бездействие, безразличие или ексклузивност. Солта, светлината и градът на хълм, действащи в комбинация изпълняват Христовата воля и Великото поръчение

Ние имаме характера си (сим-

ни, става социален клуб без стойност и сила за промяна. Бог ни е поставил в света, не просто да оцелеем в света, не за да се браним от света, нито да бъдем асимилирани от него, а за да променим света.

Бог не винаги ни извежда от трудната реалност, но винаги е с нас в нея. Ние сме в света, но не принадлежим на света, защото принадлежим на Бога, Който не ни оставя сами в изгнанието, но ни води в победа винаги.

„Но да благодарим на Бога, Който винаги ни води в победно шествие в Христа и навсякъде изявява чрез нас благоуханието на познанието за Него.“ (II Коринтяни 2:14)

Пастор Владимир Владимиров

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб;

И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници; И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия; защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Ев. Матей 6:9-13)

Мисионерско служение в Индонезия

Завърнахме се благополучно от поредната мисия, която беше в далечната Индонезия. Изключително сме благодарни за молитвите. Ние усещаме през цялото време Божията закрила, протекция и благословение. Изключително сме впечатлени от Божията работа в Азия.

Ислямът в Индонезия е мирно донесен, без насилие, посредством търговията. За радост ислямът не е радикален и в страната има свобода на религиите. Затова и християнството се развива много успешно, макар и да е прието в страната преди по-малко от двеста години. От 228 милиона души в Индонезия, 12 % или около 30 милиона са християни.

На събитието, в което участвахме, имаше служители от Афганистан, Непал, Индия, Пакистан, Виетнам, Камбоджа, Корея, Малайзия, Китай, Сингапур и други. Бяхме много до-

коснати от работата на Бог в цяла Азия, когато слушахме свидетелствата на хора от различни страни. От вяра в шамани, будизъм, ислям и хиндуизъм как са приели Иисус Христос като Спасител.

Така са намерили истинския живот, проşkката, радостта, мира, надеждата и изцелението.

За нас беше истинска чест и привилегия да служим сред най-мюсюлманската страна в света, но с по-голям процент християни дори от България. У нас истински следващите Христос са под 2%.

Силно впечатление ни направи смирението сред азиатския народ. Там където има смирение, Бог въздига. Запознахме се с едни пастор на име Гедеон от Сингапур, който ни разказа своята история.

Възпитан и растящ в хиндуизъм. На десетгодишна възраст,

един ден излизайки от храма, чува как някой проповядва за Иисус. Той споделя, че този Иисус влязъл в него и започнал да му говори. Споделил на родителите си, че вече не иска да посещава хиндуистки храм, но родителите му го карали насила. Тогава по време на служба, хиндуисткият свещеник се обърнал към всички, посочил малкото 10 годишно момче и казал: "Неговият Бог е по-велик от нашия!".

От този момент родителите никога повече не го водили в хиндуисткия храм. Създал Детска църква. Днес, вече мъж на 63 години, основал стотици църкви и целия му род е спасен чрез Иисус Христос, нашия Господ!

Това беше вдъхновяваща история да проповядваме Евангелието, което има сила за спасение.

Сингапур е град държава, коя-

ще има промяна. Дяволът иска да си хладък духовно. Той ти е ядосан. Помни, когато духа студен вятър, а ти си в огъня, огънят ще се разрасне. В църква трябва хората да горят. Какво ще стане, ако имат в себе си огън? Огънят ще стане повече.

Бог е инвестирал много време да те подготви. Чуваш ли Божия глас? Готов ли си да Му служиш повече отпреди? Не гледай назад, а напред! Пази мечтите за Бога и върви към изпълнението им. Бори се за огъня на Святия Дух в сърцето ти! Нека да гори с мощна сила! Бъдете благословени!
Софи Пранц

то е основана преди 60 години. Християнството е прието, въпреки шаманизъм, хиндуизъм, будизъм и мюсюлманство. Днес 35% от населението са християни.

В Сингапур съществуват много църкви с численост над 30 хиляди души. Гладът и ревността за истината на Иисус Христос са довели до проповядване на Евангелието и духовно съживление.

Местните индонезийци, на които служихме на **остров Батам**, бяха толкова жадни и гладни за Бога! Имахме Богослужения в църкви и отделно с малки деца на различни места.

Макар и далечно пътуване, макар и изморени, се върнахме изключително удовлетворени и почетени от Бога. Искам да споделя с всички, че трябва да пазим огъня на Святия Дух в сърцата си да гори.

Огънят има способността да гасне. Трябва да го следим и да се грижим. Много християни са изгубили ревността за Бога. Поддържането на огъня не е отговорност на Бога и дори не е на църквата, а твоя лична отговорност. Ако съхраните огъня в служението си,

БЛАГОВЕСТИЕ

В нашето забързано ежедневие ние се нуждаем от информация. Още със ставането от сън се интересуваме какво е времето, какво се е случило или предстои да се случва, каква е пътната обстановка, ако ще пътуваме... Да сме добре, търсим информация за здравословен начин на живот. Да изпълняваме своите служебни задължения се нуждаем от специализирана информация и новости в нашата област... Най-гледаните предавания по телевизията са новините, и когато ги гледаме, забелязваме, че преобладават лошите. Журналистите казват: "Добрата новина не е новина." Да, вестите могат да бъдат добри или лоши. Добри, например: получил си желаната работа, приели са те в Университета, увеличили са ти заплатата...

Това са вести, които ни радват. Лошите, напротив, ни притесняват: уволнение, загуба, повредила ти се е пералнята... Има, обаче, и друг вид вести – **благии вести**. Например, когато някое семейство години са чакали и мечтали за дете и получат вестта, че жената е бременна, Както Авраам и Захария, на които ангели известиха, че в безнадеждната ситуация в тяхната старост, ще бъдат благословени с дете. Или когато разбереш, че някой та обича, че мисли за теб и е готов да се жертва за твоето щастие, или че някой милостиво е простил огромният ти дълг и ти си свободен...

Посланията на пророците в Библията често носят много лоши вести. Особено ако четете Еремия, Езекил, Осия... Това са вести за войни, смърт, разорение, плен, наказание за престъпленията на Божия народ и само на малко места се явява вест на надежда. При Пророк Исая посланието е по-балансирано. Не случайно той, който е живял 700 години преди Христа е наречен евангелски пророк в Стария завет. Обикновено, когато някой идва с новини казва: "Имам добра и лоша новина. С коя да започна?" Отговорът често е: "Започни с лошата, че после добрата може да подобри положението!" Така и пророк Исая, който говори за вавилонския плен и наказание на евреите, веднага след това дава добри вести:

„Глас на един, който казва: Провъзгласи! И отговори се: Що да провъзглася? Всяка твар е трева и всичката ѝ слава е като полския цвят! Тревата съхне и цвета вежне, защото дишането Господне духа върху него. Наистина людеите са трева...“

(Пророк Исая 40:6-8)

Това е лошата вест – пълна безнадеждност! Но следват добри новини в стихове 3-11: „*Ти, който носиш благи вести на Сион, възкачи се на високата планина! Който носиш благи вести на Ерусалим издигни силно гласа си! Ето Господ Йеова ще дойде със сила и мишцата му ще владее за Него, Ето наградата му е с*

П-р Ангел и Мария с децата си - Веска, Кирил и Марияна, от които имат 7 внука

Него и въздаянието Му е пред Него. Той ще пасе стадото си като овчар Ще събере агнетата Си с мишцата си, ще ги носи в пазухата си“. Отново след лошите новини – блага вест. Пророчество за идването на Божия Син на земята. Спасение не само за евреите, но и за всички нас. *Но на измъчената земя не ще има мрак... Но в последни времена ще я направи славна... “Люде, които ходеха в тъмнина, видяха голяма светлина. На ония, които седяха в земята на мрачната сянка, изгря им светлина. Умножил си народа, увеличил си радостта му...“*

Защото ви се роди дете, Син ви се даде. И управлението Му ще бъде на рамото Му, Името Му ще бъде Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира...“

„Иде времето, когато ще събере всичките народи и езици. Те ще дойдат и ще видят славата Ми... Па и от тях ще взема за свещеници и левити, казва Господ. Защото както новото небе и новата земя, които аз ще направя, ще пребъдват пред Мене, казва Господ, така ще бъде родът ви и името ви.“

(Пророк Исая 66:18)

Ангел от небесата 700 години по-късно се яви на овчарите на Витлеемското поле и изяви. „Защото ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител!“ (Ев. Лука 2:10) Предсказанието се изпълни! Дойде светлина, дойде надежда и спасение! „Към Мен погледнете и спасени бъдете всички земни краища...!“ (Пр. Исаия 45:22) Скъпи приятелю, това е твоята възможност, твоят шанс! Иисус казва:

„Всеки, който повярва в Сина има вечен живот и аз ще го възкреса в последния ден!“ (Ев. Лука 6:40)

Господ иска Благовестието да стигне до всички хора. За тази цел Той ни е призвал в чудесното служение на благовестители. Както е писано: „Колко са прекрасни нозете на тия, които благовестват!“

(Посл. Римляни 10:15) А Иисус казва в Ев. Марко 16:15: „Идете по целия свят и проповядвайте Благовестието на всяка твар! Който повярва и се кръсти ще бъде спасен...“

Готови ли сме да изпълним това Велико поръчение?

Какво да благовестяваме? Благовестието може да сведено до четири основни неща;

• **Бог те обича.** „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син.“ (Ев. Йоан 3:16)

• **Христос е Божият Син.** Той дойде между нас живя, страда, умря и възкръсна за нашето оправдание. Тези, които Го приемат, стават Божии деца. „А на ония, които го приеха, даде правото да се станат Божии чада.“ (Ев. Йоан 1:12)

• **Той е подкрепа, сила, мир, утешение, радост в нашия живот.**

Приятел на Който можем винаги да разчитаме. „Ето, аз съм с вас през всичките дни до свършека на века!“ (Ев. Матей 28:20)

• **В него имаме шанса да живеем вечно.** „Който вярва в Мене има вечен живот!“ (Ев. Йоан 6:40)

Къде да благовестяваме? Навсякъде! „Идете прочее и научете всички народи.“ (Ев. Матей 28:19) Как да благовестяваме? Благовестието започва с пример на Христов начин на живот, любов, служение. Благата вест е блага и има сила само ако е предадена от благ човек с много любов!

Скъпи приятели, този свят, заливан от негативна информация и лоши новини се нуждае от вестта на надежда, мир и радост. Нека занесем Благовестието при хората!

П-р Ангел Тотев

Семейно събиране

„Голяма сила има усърдната молитва на праведния.“

(Посл. Яков 5:16)

На 31 януари т.г. в Църква „Дом на радост“ се проведе поредното семейно събиране, ръководено от брат Янко и съпругата му Светла.

Семейството е най-малката градивна клетка във всяко общество. Но в същото време е основната и най-мощната. В тези трудни времена, в които живеем, семейството трябва да остане стабилната крепост, към която прибягваме след забързания ден, след тежките новини, които ни връхлитат, след всички трудности и изпитания, които трябва да преодолеем.

Семейството

е Божий дар и сила!

Общението започна с хваление. След това в молитвите участваха семейства, които предварително се бяха подготвили с цитати от Библията и разсъждения върху различни аспекти от живота ни.

Библията ни съветва да не се

безпокоим какво ще ядем или облечем, а първо да търсим Божието Царство и Неговата праведност.

„А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според своето богатство в Христа Иисуса.“

(Посл. Филипаяни 4:19)

Добрите взаимоотношения между родители и деца са много важни. В благочестивия дом Бог е в центъра. Там има мир, любов, взаимно уважение и присъства непрестанна молитва с благодарение. Господ очаква от нас **набожно потомство**. Нека продължаваме да се молим за децата, тийнейджърите и младежите. Да изповядаме с вяра:

„Аз и моят дом и род ще служим на Господа.“

Имаше и молитва за добра работа. Библията я определя като почтена, усърдна, извършвана с любов и насочена към Божия слава и помощ за ближния. Молихме се за финансова защита.

Иисус е Княз на мира. Нека се молим непрестанно за мир и благословение за България! Да настъпи

мир в различни места на света.

Завършихме това толкова ползотворното общение с богата почерпка и приятни разговори.

Соб. инф.

МОЛИТВА ЗА СПАСЕНИЕ НА ДУШАТА

Господи Исусе,
покайвам се за
всичките си грехове.
Моля Те, прости ми!
Приемам Те за мой личен
Господ и Спасител.
Благославяй ме, защитавай ме,
направлявай ме в живота
чрез Святия Дух!
Благодаря Ти!
Амин!

Доиде най-очакваното време да отидем и бъдем заедно с децата от Дома в гр. Роман. На 24 януари натоварихме колите и 18 човека потеглихме с радост да посетим децата. В зимния ден имахме отворен път към Роман. Пристигнахме и както винаги с радост бяхме посрещнати на двора. Имахме помощници, за да разтоварим подаръците и продуктите, които носихме.

После всички влязохме вътре в залата. Децата ни представиха програма с песни и стихове, които бяха подготвили предварително.

След това Ани, нашата приятелка, каза: Хайде сега да изпеем песента за „Един построил своя дом на пясъка“.

Имахме насърчително послание към децата. Наши младежи дадоха свидетелства как Бог чува молитвите и стават чудеса. И започнахме да пеем заедно от сърце и с движения придружавахме песните.

Попитахме: Какво искате пър-

во: Да ви дадем подаръци или да играем? Отговорът беше: Да играем! Играхме на различни игри, и танцувахме с тях хора – те много обичат.

След игрите нашите младежи раздадоха на всяко дете специален подарък – луксозен спортен екип, направен по поръчка. Всички очакваха с нетърпение да чуят своето име.

Благодарим на Бога, че децата, които посещаваме доста години, са физически и ментално по-добре. Исус ги обича и изцелява!

„И Той (Исус) им изговори тая Притча, като каза: Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята, и не отива след изгубената докле я намери?

И като я намери, вдига я на

Мисия Добрият самарянин

ПОСЕЩЕНИЕ В ДЕТСКИ ДОМ – ГР. РОМАН

рамената си радостен. И като си дойде у дома свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца.“ (Ев. Лука 15:3-6)

Овцата в пустинята е беззащитна. Няма средства за отбрана. Няма шанс да намери дома. Заблудена и

напълно зависеща от решението на пастира. Пастирът оставя 99, които не са изгубени, за една заблудена.

Любовта на Иисус е точно за теб! Той те търси и те извежда от пустинята. Води те към място на сигурност. В Него е нашата защита и отнема всяка заблуда в живота ни.

Ела при Иисус!

Борислава Владимирова

Християнският живот е като БОКСОВ МАЧ

„И тъй, аз така тичам, не като към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха; но уморявам тялото си и го поробявам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен.” (1 Коринтяни 9:26-27)

Когато мислим за бокс, мислим за дисциплина, издръжливост, съсредоточеност и постоянство. Боксьорът не влиза на ринга случайно. Той тренира. Подготвя се. Жертва се.

По същия начин християнският живот не е детска площадка – той е бойно поле. Бог никога не ни е обещава лепен път, но ни е обещал победа, ако останем в битката.

1. Всеки християнин е в битка

„Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу всесветските управители на тъмнината, срещу духовните сили на нечестията в небесните места.” (Ефесяни 6:12)

Независимо дали искаш или не, когато дадеш живота си на Христос, влизаш на ринга. Ти се бориш с изкушенията, греха, страха, обезсърчението, съмнението, врага на душата си.

Няма неутрален ъгъл. Или се **бориш**, или **биваш победен**.

Аз като един човек израснал във вярата мога да споделя, че съм в битка от ранното си детство. Мога да ви кажа, че аз лично съм усетил реалността на този стих към Ефесяните. Всеки един от нас го изпитва в живота си. Виждаме, че не е въпрос на това дали искаш да водиш битка срещу началствата, властите, всесветските управители

и т.н., а е обещано на всеки един, който избере да следва Иисус. Това трябва ли да ни притеснява? Не, разбира се!

Но значи, че трябва да сме подготвени.

2. Боксьорът трябва да бъде трениран

Нито един боксьор не влиза на ринга без тренировка. По същия начин, нито един християнин не може да живее победоносно без духовна дисциплина.

Настоящият шампион по бокс супер тежка категория се казва Александър Усик. Той казва, че предпочита дисциплината пред мотивацията. Казва, че човек трябва да тренира своята дисциплина, а не да търси винаги мотивация, защото мотивацията може да те отведе до някъде, но после изчезва, а дисциплината те кара да се връщаш отново и отново.

Със съпругата ми Ани ходим да тренираме, но винаги като отидем на тренировка се пада след работа

от 20:00 до 22:00 вечерта. Налага се да пътуваме по 30 мин. в посока. Доста често сме уморени от деня, доста често навън е студено или вали, или има други външни неблагоприятни фактори, но тук идва ролята на дисциплината. Тя те кара да станеш, независимо от обстоятелствата, защото знаеш, че трябва да отидеш да тренираш.

Ние като християни не можем да си позволим да разчитаме на неща, които ни мотивират в момента. Аз самият наскоро имах труден момент с Бога, тъй като бях загубил мотивация да Му служа, да Го търся, да се стремя към Христоподобен живот.

Обаче, си направих равносметка, че мотивацията никога няма да е достатъчна. Защото ако търсиш мотивация в това да служиш на Бог, за да те снабди със семейство и Той го направи, ти ще загубиш мотивация да продължиш, тъй като вече си получил това, за което си се молил.

Или ако мотивацията ти да идваш на Църква е да си намериш съпруг или съпруга, Господ може да те благослови и го направи. Но въпросът е дали си дисциплиниран да продължиш да Му служиш, дали си дисциплиниран да отгледаш децата си по начин, по който Той благоволява? А готов ли си да Му служиш, ако въобще не ти отговори на молитвата? Затова трябва да тренираме.

Нашата тренировка включва:

- ♦ **Молитва** – изгражда сила
 - ♦ **Четене на Божието слово** – изостря нашата защита и нападение
 - ♦ **Пост** – изгражда издръжливост
 - ♦ **Общение** – носи насърчение
- „Никое наказание не изглежда навремето да е за радост, а за*

скръб; но после принася правда като мирен плод за тези, които са се обучавали чрез него.“

(Евреи 12:11)

Болката в тренировката предотвратява поражението в битката.

Имах треньор, който казваше, че трябва всяка тренировка да ти е по-тежка и трудна от самия мач. Така и в нашия духовен план трябва нашата подготовка да бъде толкова добра, че като дойде изпитанието да ни се стори по-леко, защото сме подготвени. Знаем Словото, знаем нашата позиция относно нещата. Знаем защо служим и на Кого служим.

3. Боксьорът трябва да познава противника си

Мъдрият боксьор изучава слабостите и силните страни на противника. Като християни трябва да разпознаваме:

- ◆ лъжите на дявола
- ◆ неговите стратегии
- ◆ неговите отвлечения на вниманието

„За да не ни надвие Сатана; защото не сме в неведение за неговите замисли.“ (2 Коринтяни 2:11)

Сатана не винаги идва с очевиден грях – понякога идва чрез: удобство, заетост, гордост, обида.

В клуба имам един приятел, който на теория е много добър, знае си перфектно комбинациите, координиран е, пъргав е, но има една слабост. Тази слабост е, че когато противникът му почне да вдига темпото срещу него, той забравя всичко, което е учил и тренирал и почва да се паникьосва, което най-често води до загуба.

Ние като хора може да се подготвим перфектно на теория, но изведнъж идва противникът и почва да ти нанася удар след удар и не те оставя да си събереш мислите, атака след атака, за да нямаш време да се сетиш какво си научил.

Затова е важно да познаваш своя противник, защото когато го изучиш, можеш да намериш неговите слаби страни, можеш да предвидиш как той би те атакувал и да бъдеш по-подготвен.

Ако не може да те спре, ще се опита да те забави.

4. Боксьорът трябва да остане съсредоточен

Разсейването губи битки.

„Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тежота и греха, които лесно ни оплитат, и нека, устоявайки, измислим предстоещото ни поприще.“

(Евреи 12:1)

Не всяко бреме е грях – някои неща просто са **излишни** за нашето духовно бягане.

Попитай се: Какво забавя моето ходене с Бога? Какво източва духовната ми сила? Не можеш да се биеш ефективно, докато носиш излишен товар.

„Елате при Мене всички отрудени и обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой за душите си.“

(Ев. Матей 11:28-29)

Говорили сме преди за хомота, това е друга дума използвана за превод в този стих, вместо иго. Хомотът се използва с цел да бъдат впрегнати животни, които да изорат нивата. Много е важно с кого си се впрегнал в този хомот. Исус те подтиква да се впрегнеш заедно с Него, за да имаш успехи в живота си.

5. Боксьорът трябва да издържи до последния гонг

Битката не се печели в първия рунд – печели се чрез издръжливост.

„Нека не се уморяваме да вършим добро, защото на време ще пожънем, ако не се отказваме.“

(Галатяни 6:9)

Някои от вас са уморени. Някои се чувстват готови да се откажат. Но небето ви насърчава: **Не се отказвай! Не сваляй гарда! Не напускай ринга! Ти ще се справиш!**

Както се казва и в Евреи 12:1: Има голям облак от свидетели, които стоят и гледат как ние ще се справим в тази битка. Важното е да не се отказваш, колкото и да си уморен.

6. Победата вече е осигурена

Най-голямата утеха за християнския борец е: **Исус вече е спечелил най-важната битка!**

„Той обезоръжи началствата и властите и ги изложи на показ, като тържествува над тях чрез кръста.“

(Колосяни 2:15)

Ние не се бием за победа – ние се бием **от позицията на победители**. Исус понесе най-тежкия удар на кръста, за да можем ние днес да стоим победоносно.

В бокса се биеш сам срещу опонента си, но в Божието Царство никога не си сам. Просто знай, че до теб е най-добрият борец, съществувал някога и, който ще съществува. Защото кой победи смъртта на кръста? Кой може да накара да утихнат бурите, кой знае от какво се нуждаем във всеки един момент и от кого слиза твоето и моето благословение и кой ни дарява с вечен живот? Едно е името зад всичко това и то е Исус Христос!

Християнският живот е като боксов мач: трябва да тренираш, трябва да се бориш, трябва да издържиш, трябва да останеш съсредоточен. Но помни: Ти не се бориш сам. „Подвизах се в доброто воюване, свърших пътя, опазих вярата.“

(2 Тимотей 4:7)

Един ден ще слезем от ринга и ще чуем: „**Добре, добри и верни слуге, влез в радостта на Господаря Си!**“

Дръж гарда си вдигнат. Пази вярата си силна! И никога не спирай да се бориш в добрата битка!

Симеон Владимиров

Библията и храните в нея

Иисус сравнява Своите ученици със солта. За света те са толкова важни, колкото е важна солта за всекидневния ни живот: солта подправя храната, тя пречи на разпространението на разлагането, поражда жажда, подчертава вкуса. По същия начин Неговите последователи дават вкус на човешкото общество, служат като консервант и карат другите да копнеят за правдата. Ако солта загуби солеността си, може ли след това да я възстанови? Това не може да стане по никакъв начин. След като

веднъж е загубила своя вкус, "тя вече за нищо не струва, освен да да се изхвърли вън и да се тъпче от хората.."

В библейските времена в източните страни хората са употребявали сол, която не е била пречиствена. Освен сол в нея е имало треви и други примеси, така че тя е можела да загуби цялата си соленост и въпреки това да остане едно значително количество от сол без солен вкус. Тя не е била годна да се употребява за нищо друго, освен за настилка на пътищата

или пътеките вместо чакъл, както е казано и в Библията.

Има различни видове сол: Готварска сол, Каменна сол, Морска сол, Солени цветя, Хималайска сол, Черна индийска сол, Хавайска сол, Перуанска розова сол.

Готварска сол

Този продукт се получава чрез пречистване на каменната сол. В резултат на това той се състои почти на 100% от натриев хлорид и е лишен от ценни микроелементи. Тази сол, разбира се, подобрява вкуса на ястията, но прекалено честата ѝ употреба (повече от една чаена лъжичка на ден) е сериозно изпитание за организма. Натриевият хлорид задържа водата в организма, замърсява артериите и повишава налягането. Обременява и бъбреците, провокира образуването на камъни. Освен това солта увеличава изхвърлянето на калций с урината, като така благоприятства развитието на остеопороза.

Има и йодирана сол, в чийто състав влиза калиев йодит и калиев йодат.

Морска сол

Тя става все по-популярна. Този тип солена подправка вече векове се получава като се изпарява морска вода на слънцето. В този продукт има само 30-35% нездравословен натриев хлорид. Освен това е богат на магнезий, литий, цинк, селен и йод. Неслучайно изследванията сочат, че най-големите потребители на морската сол са японците - те боледуват от сърдечно-съдови заболявания много по-рядко, отколкото жителите на страните с високи нива на употреба на каменна сол.

Главният плюс на морската сол е наличието на йод в състава ѝ.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2026 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF

Предпечатна подготовка
TEMTO EOOD, www.temto.eu

Вестник **Божието Слово**

във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 4,92 €
за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>